

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 6139-10-16 וובוקס שירותי מחשוב עננים בע"מ נ' פרייזלר

לפני כבוד השופט אודי הקר

התובעת: וובוקס שירותי מחשוב עננים בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד לירז גונן אללוף

נגד

הנתבע: יעקב פרייזלר
פרייזלר קרמזין ושות'
ע"י ב"כ עו"ד פלג נחום

חקיקה שאוזכרה:

[פקודת השותפויות \[נוסח חדש\]. תשל"ה-1975: סע' 14, 20 \(א\)](#)

פסק דין

תביעה כספית לתשלום עבור שירותים. 52,573 ש"ח סכומה.
עיקר המחלוקת בין הצדדים: האם הנתבע הקים שותפות יחד עם שותפו המנוח והתובעת סיפקה לשותפות זו את השירותים מושא התביעה, או שמא הנתבע אך רכש מהמנוח חלק מפעילותו והשירותים מושא התביעה סופקו למנוח בלבד, עבור פעילות אותה הנתבע לא רכש ושלא התחייב לשלם עבורה.

רקע ותמצית טענות הצדדים:

1. התובעת (להלן: "וובוקס") עוסקת, בין היתר, במתן שירותי אירוח ב"ענן" לחברות וגופים שונים.

2. החל משנת 2011 סיפקה וובוקס שירותים לרו"ח יואב קרמזין ז"ל (להלן: "רו"ח קרמזין ז"ל").

3. במהלך שנת 2015, בעקבות מחלתו של רו"ח קרמזין ז"ל, התקשרו רו"ח קרמזין ז"ל והנתבע ומשרדו (להלן: "רו"ח פרייזלר") בעסקה במסגרתה סיכמו הצדדים לשתף פעולה.
4. הצדדים חלוקים בדבר מהות העסקה והיקפה: רו"ח פרייזלר טוען, כי הייתה זו עסקה לרכישת חלק מפעילותו של רו"ח קרמזין ז"ל, שבמסגרתה רכש מרו"ח קרמזין את פעילותו ביחס לחלק מלקוחותיו בלבד. על כן לטענתו הוא חייב לשלם לוובוקס רק עבור השירותים שסיפקה לו בגין הלקוחות שרכש ואילו עבור הפעילות בגין הלקוחות שלא רכש אין הוא חייב לשלם.
- לעומתו טוענת וובוקס, כי עסקינן בעסקת מיזוג, במסגרתה החליטו הצדדים למזג את משרדיהם ולהקים משרד מאוחד. את השירותים מושא התביעה סיפקה למשרד המאוחד ורו"ח פרייזלר חייב לשלם התמורה בגינם, ומכל מקום רו"ח פרייזלר הסמיך את רו"ח קרמזין להתקשר עמה בשמו ולהתחייב בשמו לשלם עבור מלוא השירותים שסיפקה.
5. הצדדים אינם חלוקים כי בעקבות העסקה, בחודש מרץ 2015, החל משרדו של רו"ח פרייזלר לצרוך שירותי אירוח בענן מוובוקס וכי בחודשים הראשונים לאחר מכן (עד חודש אוגוסט 2015) רו"ח פרייזלר אף שילם לוובוקס עבור כל השירותים שסיפקה – הן עבור פעילות שלטענתו רכש מרו"ח קרמזין והן עבור פעילות של לקוחות שלטענתו לא רכש.
6. לבקשת רו"ח פרייזלר, בסוף חודש נובמבר 2015 הפסיקו הצדדים את ההתקשרות ביניהם ורו"ח פרייזלר החל לצרוך את השירותים שסיפקה לו וובוקס מספק אחר. בין לבין, למרבה הצער, הלך רו"ח קרמזין ז"ל לעולמו.
7. לטענת וובוקס במועד סיום ההתקשרות נותר רו"ח פרייזלר חייב לה סך של 52,573 ש"ח בגין השירותים שסיפקה לו – שירותי אירוח בענן ושדרוג גרסת תוכנה כמפורט בארבע החשבוניות שצורפו כנספח א' לכתב התביעה.
8. ביום 25.5.16, משלא פרע רו"ח פרייזלר את החוב, פנתה אליו וובוקס במכתב דרישה. במכתב התשובה מיום 15.6.16 טען רו"ח פרייזלר, כי במהלך החודשים האחרונים של שנת 2015 התגלה לו שרו"ח קרמזין נהג שלא בתום לב והשית עליו חיובים שאינם קשורים אליו ולפעילות שרכש ממנו. בבדיקה אותה השלים רק במאי 2016, התגלה כי וובוקס חבה לו סך של 14,881 ש"ח. עוד טען רו"ח פרייזלר, כי אין הוא חב בתשלום החשבונית בגין שדרוג רישיונות התוכנה (בסך 12,744 ש"ח) שכן רו"ח קרמזין ז"ל היה בעל רישיון התוכנה לבדו.
9. לאור מכתב זה, ומשניסיון הצדדים להידבר ולהגיע להסכמות לא צלח, הגישה וובוקס תביעה זו נגד רו"ח פרייזלר ומשרדו, לתשלום מלוא החוב בסך של 52,573 ש"ח.
10. בכתב התביעה טענה וובוקס (בתמצית): היא סיפקה שירותים לרו"ח קרמזין ז"ל החל משנת 2011. בחודש אוגוסט 2014 הודיעו להם רו"ח קרמזין ז"ל ורו"ח פרייזלר כי הם צפויים לאחד

את פעילותם וברבעון הראשון של שנת 2015 המשרדים אוחדו. החל מחודש מרץ 2015 החל המשרד המאוחד לשלם עבור השירותים שסיפקה ובחודש נובמבר 2015 הופסקה ההתקשרות, תוך שנותר חוב בסך של 52,573 ש"ח בגין השירותים שסיפקה וובוקס למשרד המאוחד. לפיכך על רו"ח פרייזלר לפרוע החוב.

וובוקס טוענת כי אינה צד למערכת היחסים שבין רו"ח פרייזלר לרו"ח קרמזין ז"ל וככל שלרו"ח פרייזלר טענות נגד רו"ח קרמזין ז"ל היא אינה אחראית לכך. הצדדים הציגו בפניה מצג כי משרדיהם אוחדו וכי רו"ח קרמזין ז"ל מוסמך להתחייב בשם המשרד המאוחד. טענת רו"ח פרייזלר כי רכש חלק מפעילותו של רו"ח קרמזין ז"ל בלבד וכי המשרדים לא אוחדו אינה עולה בקנה אחד עם המצגים שהציגו בפניה ועם הראיות בתיק. וובוקס אינה יודעת איזה מידע מאוחסן אצלה בענן ואין היא יכולה לדעת אם המידע המחולק על פי המשתמשים שייך ללקוח שהועבר למשרד המאוחד או לא. רו"ח פרייזלר לא טען בזמן אמת שחלק מהמידע אינו שייך לפעילותו ועד היום אין בידו להראות זאת. יניב (שותפו של רו"ח פרייזלר) קיבל לידיו מדי חודש פירוט של החשבונות ושל המשתמשים ושילם את החשבונות מבלי לחלק בין לקוחות שרכש את פעילותם לאלו שלטענתו לא רכש.

11. לטענת רו"ח פרייזלר (בתמצית): משרדו לא אוחד עם משרדו של רו"ח קרמזין ז"ל והוא רק רכש ממנו חלק מפעילותו. דרישות התשלום של וובוקס שגויות שכן הן כוללות, יחד עם החיובים שהוא חב בהם עבור השירותים שקיבל, גם חיובים בגין שירותים שסיפקה וובוקס עבור לקוחות שאת פעילותם לא רכש ושרו"ח קרמזין צריך לשאת בהם לבדו. בשלושת החודשים ששילם את החשבונות (בטעות ומבלי לבדוק אותם) הוא שילם לוובוקס ביתר סך של 33,857 ש"ח. מתוך סכום החוב בגין חודשים אוגוסט עד נובמבר 2015 הוא צריך לשלם רק סך של 18,976 ש"ח שכן יתר החיובים הם בגין שירותים שניתנו ללקוחות שאת פעילותם לא רכש. לפיכך וובוקס חייבת לו סך של 14,881 ש"ח. בנוסף, סכום החוב בחשבוניות עליהן מבססת וובוקס את תביעתה נמוך מסכום התביעה בסך של 3,892 ש"ח אותו יש להפחית מסכום התביעה.

במכתבו (כאמור) טען כי הוא אינו צריך לשלם את החשבונית עבור שדרוג התוכנה שכן התוכנה היא בבעלותו הבלעדית של רו"ח קרמזין ז"ל.

עוד טוען רו"ח פרייזלר, כי הוא ועובדי משרדו לא הכירו את שירותי הענן ועל כן הוא הותיר בידי רו"ח קרמזין ז"ל את האחריות לעניין זה וכי רו"ח קרמזין ז"ל יחד עם וובוקס ניצלו את אמונו וחייבו אותו בתשלומים עבור שירותים שניתנו לרו"ח קרמזין ז"ל – זאת שלא כדין.

בסיכומיו הוסיף רו"ח פרייזלר טענות חדשות בדבר הדרך בה ניהלה וובוקס את חשבונותיה ובפרט על כך שלא הפרידה בין החיובים, לא הפיקה כרטסת הנהלת חשבונות חדשה אלא

המשיכה לנהל את פעילותה בכרסת הנהלת החשבונות של רו"ח קרמזין ז"ל וכי הנפיקה חשבוניות כפולות בניגוד לדין ולכללי החשבונאות המקובלים.

12. מטעם וובוקס, הוגשו תצהירים של הבעלים, מר עדי פלאוט (להלן: "עדי"); מי שהיה מנהלה של התובעת, מר נדב פופלבסקי (להלן: "נדב"); וכן מי שהיה מנהל המכירות אצל התובעת, מר תיאודור נויברט (להלן: "תיאודור"). מטעם הנתבע הוגשו תצהירו של רו"ח יניב וולף (להלן: "יניב") שותף במשרדו של רו"ח פרייזלר ומי שהיה אחראי, בין היתר, על ניהול כספי המשרד ועל ההתקשרויות עם ספקים; וכן תצהירה של רו"ח הילה כהן (להלן: "הילה") שהועסקה במשרד רו"ח פרייזלר. משנחקרו העדים והוגשו סיכומי הצדדים בשל התיק להכרעה.

דיון:

13. כמפורט להלן, **דין התביעה להתקבל כמעט במלואה**. אנמק בתמציתיות יחסית, כמצוות מחוקק המשנה בעניין תביעות המתבררות בסדר דין מהיר, מבלי שאדרש לטענות שאינן נחוצות לצורך הכרעה בתיק.

14. אדון תחילה בטענות הצדדים בדבר מהות העסקה שנכרתה בין רו"ח פרייזלר לרו"ח קרמזין ז"ל ובדבר אחריותו של רו"ח פרייזלר לשלם עבור מלוא השירותים מושא התביעה. משקבעתי כי רו"ח פרייזלר אחראי לתשלום עבור השירותים אדון בטענות הצדדים לעניין גובה החוב.

רו"ח פרייזלר אחראי לשלם עבור מלוא השירותים שסיפקה וובוקס

15. הגנתו של רו"ח פרייזלר מבוססת על טענתו כי פעילות משרדו לא מוזגה עם פעילותו של רו"ח קרמזין ז"ל, כי הוא רק רכש חלק מפעילותו של רו"ח קרמזין ועל כן אין הוא חייב לשלם עבור השירותים שסיפקה וובוקס הנוגעים לפעילות אותה לא רכש.

16. דין טענתו להידחות ממספר טעמים: אינני מקבל את הטענה כי העסקה בין רו"ח פרייזלר לרו"ח קרמזין ז"ל הייתה לרכישת חלק מהפעילות בלבד; גם לו הייתי מקבל הטענה, רו"ח פרייזלר לא פירט ולא הוכיח איזו פעילות מתוך כלל פעילותו של רו"ח קרמזין הוא לא רכש (כטענתו) ובהתאם אילו מהחיובים שבכתב התביעה מיוחסים ללקוחות אלו; ולבסוף, בין כך ובין כך, רו"ח פרייזלר הסמיך את רו"ח קרמזין ז"ל להתקשר בשמו עם וובוקס ולחייבו בתשלום עבור כל השירותים שסיפקה. וובוקס, מצידה, הייתה זכאית להסתמך על כך.

אבאר:

17. הגם שרו"ח פרייזלר טען כי העסקה בינו לבין רו"ח קרמזין לא הייתה עסקת מיזוג, אלא עסקת רכישת פעילות חלקית בלבד, והגם שידע שוובוקס מכחישה טענה זו, בחר רו"ח פרייזלר שלא לצרף את ההסכם שנחתם בינו לבין רו"ח קרמזין ז"ל. ברי, כי היה בהסכם זה להבהיר את מהות העסקה בין הצדדים (מיזוג או רכישת פעילות) וללמד איזו פעילות לא נרכשה (ככל שהייתה כזו). רו"ח פרייזלר אף בחר שלא להגיש תצהיר ולא למסור עדות בתיק הגם שנכח בפגישות שנערכו בין הצדדים. הימנעותו של רו"ח פרייזלר מלהציג ראיות אלו פועלת לחובתו וחזקה היא כי לו היה מצרף ראיות אלו לא היה בהן לתמוך בטענותיו.

18. גם הראיות החיצוניות מתיישבות יותר עם המסקנה שהעסקה בין רו"ח פרייזלר לרו"ח קרמזין לא הייתה עסקה לרכישת חלק מהפעילות אלא עסקה למיזוג פעילותם של המשרדים, מבלי שפעילות מסוימת הוחרגה מתוכה:

19. בסיכומיו מודה רו"ח פרייזלר כי בעקבות העסקה הוקמה יישות משפטית חדשה ונפרדת בשם "פרייזלר קרמזין ושות'" (להלן: "השותפות") והוא אף מלין על כך שוובוקס לא הפיקה כרטסת הנהלת חשבונות חדשה ליישות חדשה זו. עובדה זו אינה מתיישבת עם טענתו כי העסקה הייתה רק לרכישת פעילות, שהרי לשם מה יש צורך בהקמת שותפות חדשה בנסיבות אלו? ומדוע הוסף שמו של רו"ח קרמזין ז"ל לשם השותפות החדשה? אוסיף כי שותפות חדשה זו צרכה מוובוקס שירותים גם עבור לקוחות שלא היו לקוחותיו הישנים של רו"ח קרמזין ז"ל ואשר לגביהם לא הייתה אמורה להיות לרו"ח קרמזין כל זכות.

20. מעדותם ותצהיריהם של עדיה של וובוקס עולה, כי בפגישה שנערכה בין הצדדים בחודש אוגוסט 2014, נמסר להם על ידי רו"ח קרמזין ורו"ח פרייזלר כי בכוונתם למזג את פעילותם וכי הליכי המיזוג בין המשרדים נמצאים בשלבים מתקדמים. בפגישה זו הוסבר לנוכחים אודות פעילותה של התובעת ושירותיה ואף נדונה העובדה שהמערכת נותנת שירות הן לעובדיו של קרמזין והן ללקוחותיו. כן נמסר להם, כי משרדו של רו"ח פרייזלר ביצע בדיקת נאותות לבדיקת פעילות משרדו של רו"ח קרמזין ז"ל - כהכנה למיזוג המשרדים. יניב העיד כי אכן ביצע בדיקת נאותות (סעיף 15 לתצהירו) הגם שלטענתו לא התמקד בהיבט הטכני של רישיונות תוכנת ה-SAP, לגביהם הסתמך על מצגי וובוקס ורו"ח קרמזין ז"ל. עוד עולה מעדותם של עדיה של וובוקס כי חודשים לפני ששיתוף הפעולה בין המשרדים יצא לפועל, התקיימו שיחות על פתרונות ושירותים אחרים אותם יכולה וובוקס לספק למשרד המאוחד. בכל אותן שיחות נמסר לתובעת כי יש איחוד או מיזוג של שני המשרדים למשרד אחד גדול. עדותם של עדים אלו הייתה קוהרנטית ומהימנה ולא הובאה כל ראיה לסתור עדותם. אף לא הוצגה כל ראיה לפיה רו"ח פרייזלר או רו"ח קרמזין מסרו לוובוקס הודעה כי הצדדים בחרו בסופו של יום שלא למזג את פעילותם ושלא לאחד את משרדיהם.

21. בפועל, כאשר העסקה יצאה לפועל רו"ח קרמזין ועובדיו עברו לעבוד במשרדי רו"ח פרייזלר, ה"לוגו" של המשרד הוחלף ל"פרייזלר קרמזין" והטיפול בחשבונות ששלחה וובוקס למשרד הועברו לטיפול יניב (שותף במשרד רו"ח פרייזלר).
22. רו"ח פרייזלר אף שילם בפועל, במשך שלושה חודשים, עבור כל החשבונות ששלחה וובוקס מבלי שביקש לפצל בין חיובים שמקורם בפעילות שרכש לחיובים שמקורם בפעילות שלטענתו לא רכש.
23. השיקים בהם שילם רו"ח פרייזלר לוובוקס היו שיקים של "פרייזלר קרמזין ושות' רואי חשבון", (סעיף 3 לתצהירו של יניב) עובדה שיש בה אף להעיד שלא רק שאין כאן רכישת פעילות חלקית אלא שהוקמה שותפות חדשה בעלת חשבון בנק.
24. יניב אף העיד בחקירתו (עמוד 92 לפרוטוקול, שורות 1-7) כי ה"לוגו" שונה כצעד שיווקי על מנת להציג בפני הלקוחות מצג לפיו מדובר במשרד אחד ובכך למנוע עזיבת לקוחות. לא הוכח שמצג שונה הוצג בפני וובוקס.
25. ועוד. משהסתיימה ההתקשרות בין הצדדים ביקש רו"ח פרייזלר מוובוקס להעביר את כל הקבצים שאוחסנו בוובוקס לספק החדש וזאת ללא חלוקה בין קבצים של לקוחות שאת פעילותם רכש ללקוחות שלא רכש את פעילותם (כטענתו). הוא אף ביקש כי לאחר העברת הקבצים תמחק וובוקס את הקבצים משרתיה. גם בכך יש להעיד כי כל פעילותו של רו"ח קרמזין הועברה לרו"ח פרייזלר, שאם לא כן כיצד זה ביקש למחוק מידע של מי שאינם לקוחותיו וכיצד זה ביקש להעביר מידע זה לרשותו אצל הספק החדש?
26. לכך אוסיף, כי לטענת רו"ח פרייזלר וובוקס אף רכשה מרו"ח קרמזין שירותים של שימוש ברישיון בתוכנת ה-SAP עבור לקוחותיה (סעיף 9 ונספח 3 לתצהיר יניב). לאחר ההתקשרות בין הצדדים והקמת השותפות החדשה, שלחה השותפות (ולא רו"ח קרמזין ז"ל) חשבונות לוובוקס עבור שירות זה (עמוד 102 לפרוטוקול, שורות 20-28). מכאן שהעסקה בין הצדדים לא הייתה רק להעברת פעילות חלק מהלקוחות אלא כללה את כל הפעילות (לרבות הכנסות מהתוכנה). משנשאל יניב על כך השיב, כי: " **במסגרת ההסכם שלנו ויואב** [רו"ח קרמזין ז"ל] **אסור ליואב לקבל הכנסות. מאחר והתשלומים שייכים לחשבונות שלו, ככל הנראה הוא ביקש שאנחנו נוציא את החיובים ובמסגרת ההתחשבנות הכוללת של ההוצאות נתחשבן גם על זה. בחודשים ינואר – פברואר הוא שילם על החשבונות והיתה התחשבנות בינינו.**" אם הייתה זו עסקה לרכישת חלק מהפעילות בלבד כיצד ומדוע נאסר על יואב לקבל הכנסות? הלוא ישנן הכנסות מלקוחות שלא הועברו לשותפות (לטענתו) - מי יקבל את הכנסות עבור לקוחות אלו? ואיזו התחשבנות כוללת יש לערוך עבור חודשים ינואר

- ופברואר? גם בכך יש ללמד כי בעסקה בין הצדדים לא נותרה פעילות של ר"ח קרמזין שלא הועברה לשותפות החדשה.
27. להלן יובהר כי לעניין זה נפקות גם בקשר לטענת ר"ח פרייזלר כי הוא אינו חייב בתשלום החשבונית עבור שדרוג התוכנה שכן התוכנה היא של ר"ח קרמזין ז"ל לבדו.
28. ר"ח פרייזלר אף לא הוכיח איזו פעילות מתוך כלל פעילותו של ר"ח קרמזין לא הועברה אליו. ההסכם בין הצדדים לא צורף כאמור ואף לא צורפה רשימה המפרטת איזו פעילות מתוך פעילותו של ר"ח קרמזין הועבר לר"ח פרייזלר ואיזו לא. בתצהירו (תוך הפניה לנספח 2 לתצהיר) ציין יניב מספר לקוחות שלטענתו לא הועברו ומספר לקוחות "לא ידועים". בכך אין ללמד ולהוכיח שלקוחות אלו לא הועברו במסגרת העסקה. כן יש לתמוה איך יכלה וובוקס לדעת (לטענתו) למי לשלוח את החיובים הקשורים לאותם לקוחות "לא ידועים".
29. אוסיף, כי הרשימה שצורפה על ידי יניב (נספח 2 לתצהירו) מעלה תהיות, שכן בין הלקוחות שנטען כי את פעילותם ר"ח פרייזלר לא רכש, מנה יניב גם את פעילות חברת ה"אחים איבגי" וגם את פעילות חברת "קרמה" (סעיף 8 ונספח 2 לתצהיר יניב). אולם, על פי עדותה של הילה (עמוד 90 לפרוטוקול, שורות 1-4) והמייל מיום 3.9.15 (ת/1) היא ביקשה מוובוקס את הקבצים של האחים איבגי. אם פעילות זו לא נרכשה לשם מה היה עליה לבקש את הקבצים?
- בסעיפים 19-20 לתצהירו הצהיר יניב, כי במהלך חודש יוני 2015 הוא נדהם לגלות שר"ח קרמזין מכר את פעילותה של חברת "קרמה" לאחרים שעה שהתחייב למכור את הפעילות לר"ח פרייזלר. אם לטענתו פעילות זו (שהינה פעילות של חברה פרטית של ר"ח קרמזין ז"ל) לא הייתה אמורה להיות מועברת במסגרת העסקה לשותפות החדשה, מדוע היה מופתע? ואם לא, הרי שפעילות זו כן הייתה אמורה להיות מועברת לשותפות החדשה, למרות שהיא חברה פרטית של ר"ח קרמזין ז"ל. אין להטיל את האחריות, על כך שבסופו של יום פעילות זו לא הועברה לשותפות, לפתחה של וובוקס. לא הוצג כל מסמך שיש בו להעיד כי בזמן שגילה עובדה זו פנה לוובוקס וביקש ממנה שלא לחייבו בגין פעילות זו.
30. לאור כל האמור אני דוחה את טענת ר"ח פרייזלר כי רכש מר"ח קרמזין רק חלק מפעילותו וקובע כי ר"ח פרייזלר אחראי לשאת בתשלום עבור כל השירותים שהעניקה וובוקס בחודשים מרץ עד נובמבר 2015.
31. למעלה מן הצורך אוסיף, כי גם אם הייתי מקבל את טענת ר"ח פרייזלר כי רכש מר"ח קרמזין ז"ל רק חלק מהפעילות וגם אם היה מוכיח איזו מתוך הפעילות לא נרכשה ואילו חיובים מתייחסים לפעילות זו (טענות אותן דחיתי כאמור) עדיין היה מקום לחייב את ר"ח פרייזלר לשלם עבור השירותים מושא התביעה. אבאר.

32. יניב העיד, כי הסכסוך בין משרד רו"ח פרייזלר לבין רו"ח קרמזין החל עוד בחודש יוני 2015 וכי בחודש אוגוסט 2015 הם כבר סברו שרו"ח פרייזלר הונה אותם. על אף האמור ומבלי שנתן לכך הסבר הגיוני, העיד יניב כי משרד רו"ח פרייזלר המשיך להותיר בידי רו"ח קרמזין ז"ל את האחריות והסמכות לטפל בלקוחות ולצרוך שירותים מוובוקס (עמוד 99 לפרוטוקול, שורות 9-12, עמוד 96 לפרוטוקול; עמוד 100, שורות 19-20 ו-30-31) וכי מעולם לא פנו לוובוקס ואמרו לה שרו"ח קרמזין ז"ל אינו מורשה עוד לתת להם הוראות ולצרוך מהם שירותים (עמוד 100 לפרוטוקול, שורות 22-24).

מהאמור עולה, כי רו"ח פרייזלר הסמיך את יניב לפעול מול וובוקס ולצרוך ממנה שירותים עבור השותפות החדשה שהקימו וכי וובוקס הייתה רשאית להסתמך על הרשאה זו.

33. דברים אלו נכונים גם לאור [סעיף 14 לפקודת השותפויות](#) [נוסח חדש], תשל"ה-1975 (להלן: "פקודת השותפויות") הקובע כי: "כל שותף הוא שלוח של השותפות ושל שאר שותפיו לכל ענין של עסקי השותפות; ופעולותיו של כל שותף, כשהוא עושה בדרך הרגילה עסק מן הסוג שעושה השותפות שהוא חבר בה, יחייבו את השותפות ואת שותפיו, זולת אם למעשה אין לו הרשאה לפעול בשם השותפות באותו עסק, והאדם שעמו נשא ונתן יודע שאין לשותף הרשאה לכך, או שאינו יודע, או אינו מאמין, שהוא שותף". ראו גם סעיף [20 \(א\) לפקודת השותפויות](#) הקובע כי: "כל שותף חב, יחד עם שאר השותפים ולחוד, בכל החיובים שהשותפות חבה בהם בהיותו שותף, לרבות בכל דבר שהשותפות חבה בו לפי סעיפים 18 ו-19 בהיותו שותף".

משהודה רו"ח פרייזלר כי בעקבות העסקה עם רו"ח קרמזין ז"ל הוקמה יישות משפטית נפרדת שהיא שותפות לא רשומה, הרי שהתחייבות שנטל רו"ח קרמזין ז"ל בשם השותפות מחייבת את השותפות ואת השותפים. לא נטען כי רו"ח קרמזין חרג מההרשאה שניתנה לו והטענה כי הונה את רו"ח פרייזלר והשית על השותפות חיובים אישיים שלו, צריכה להיות מופנית לרו"ח קרמזין ולא לוובוקס מה גם שניב הודה כי סמך על רו"ח קרמזין ז"ל ויצר אצל וובוקס הסתמכות על ההרשאה שניתנה. מובן כי זכותו של רו"ח פרייזלר לברר טענותיו נגד רו"ח קרמזין ז"ל בגדרה של התביעה אותה הגיש נגד יורשיו של רו"ח קרמזין.

34. טענת רו"ח פרייזלר כי רו"ח קרמזין ז"ל וובוקס עשו יד אחת על מנת להוציא ממנו כספים שלא כדין לא הוכחה – לבטח שלא ברמת ההוכחה הנדרשת בטענת מסוג זה. לא מצאתי כי יש בטענותיו של רו"ח פרייזלר לעניין ניהול החשבונות של וובוקס והוצאת החשבונות ה"כפולות" כדי להצביע על קנוניה או על כוונת תרמית (הגם שיכול להיות שיש מקום לברר בהליך אחר האם מעשים אלו מנוגדים לדין או לכללי החשבונאות המקובלים). אני מקבל את טענת וובוקס כי פעלה בתום לב שעה שהחליפה את החשבונות שהוצאו בתחילה על שם

רו"ח קרמזין לשמה של השותפות "פרייזלר קרמזין" וגם יניב העיד שהוא ביקש שהחשבוניות יונפקו על שם השותפות, שאף שילמה עבור חלקן באמצעות שיקים של השותפות. כאמור – יתכן ווובוקס לא פעלה כשורה מבחינת הכללים החשבונאיים והוראות הדין (לעניין זה לא נדרשתי בהליך זה) אך אין בכך ללמד שהשירותים לא סופקו לשותפות או שלא קיים חוב.

35. טענת התרמית והקנוניה אף אינה מתיישבת עם העובדה שוובוקס שלחה לשותפות את כל החשבוניות בצירוף פירוט השירותים והלקוחות השונים שקיבלו את השירות ממנו מורכב החשבון (נספח 7 לתצהירו של יניב). בנוספות אלו לא הייתה כאן כל הסתרה והיה בידי יניב לבדוק את החשבוניות בזמן אמת ולהודיע לוובוקס כי החשבוניות כוללים שירותים שניתנו ללקוחות שלא הועברו לשותפות החדשה במסגרת העסקה (כטענתו). זאת הוא לא עשה. חלף זאת שילם יניב את מלוא החשבוניות במשך שלושה חודשים ללא כל הסתייגות ואת טענותיו העלה לראשונה רק בחלוף כחצי שנה לאחר שהסתיימה ההתקשרות בין הצדדים.

36. לסיום פרק זה אציין, כי בסיכומי זנח רו"ח פרייזלר טענותיו בדבר מהות העסקה בינו לבין רו"ח קרמזין ז"ל ואת טענתו כי רכש רק חלק מפעילותו של רו"ח קרמזין ובסיכומים אף נטען כי אין לעניין זה נפקות לשאלת חיובו בפירעון החוב (פרק ב' לסיכומים). חלף זאת התמקד רו"ח פרייזלר בטענות חדשות (שלא נטענו בכתב ההגנה) בדבר אמיתות הנתונים בחשבוניות ובכרססת הנהלת החשבוניות של וובוקס. משלא הוגשה בקשה לתיקון כתב ההגנה טענות אלו מהוות הרחבת חזית ומכל מקום, כאמור, הן אינן רלוונטיות לסוגיה שבמחלוקת והיא – האם סיפקה וובוקס את השירותים לשותפות החדשה והאם נותר חוב בגין שירותים אלו. עם זאת, אדרש בקצרה לחלק מהטענות בבואי לבחון את גובה החוב.

גובה החוב

37. משקבעתי כי על רו"ח פרייזלר לשאת בעלות מלוא השירותים שסופקו על ידי וובוקס מחודש מרץ 2015 ועד חודש נובמבר 2015 אדרש לדון בקצרה בגובה החוב.

38. וובוקס הגישה תביעה על סך 52,573 ש"ח. סכום התביעה מבוסס על ארבע חשבוניות שלא נפרעו עבור שירותים שסיפקה במהלך החודשים אוגוסט עד נובמבר בשנת 2015 (נספח א' לתצהיר וובוקס): שלוש חשבוניות עבור שירותי אירוח בענן וחשבונית אחת עבור שדרוג התוכנה.

39. בכתב ההגנה ובהתכתבות שקדמה לו רו"ח פרייזלר לא כפר בכך שהשירותים המפורטים בחשבוניות סופקו על ידי וובוקס ובכך שלא שולמה התמורה עבורם. טענתו התמקדה (כאמור) בכך שחלק מהחוב נוגע לשירותים שניתנו עבור פעילות לקוחות אותה לא רכש מרו"ח קרמזין – טענה זו דחיתי לעיל.

40. יניב אף הצהיר (סעיפים 36-39 לתצהירו) כי בעקבות פגישה שנערכה בין הצדדים בתחילת חודש מאי 2016 משרד רו"ח פרייזלר ערך בדיקה של החשבונות ושל כרטסת התנועות (נספח 6 לתצהירו). גם לאחר בדיקה זו לא כפר יניב בכך שוובוקס סיפקה השירותים המפורטים בחשבוניות אלא טען כי החוב שבכרטסת כולל יתרת חוב עבר בסך 3,892.6 ש"ח אותו חייב רו"ח קרמזין ז"ל לבדו וכי אין הוא חב בתשלום החשבונית על סך 12,744 ש"ח עבור שדרוג התוכנה (טענה שנזנחה בכתב ההגנה). הוא אף הסכים לשלם (לטענתו בטעות) סך של 23,992 ש"ח אך וובוקס סירבה להסתפק בכך.

41. בסיכומיו חזר רו"ח פרייזלר על טענתו כי סכום החוב על פי החשבוניות הינו נמוך ב 3,892 ש"ח מסכום התביעה והוא מסתכם בסך של 48,681 ש"ח בלבד. כן העלה רו"ח פרייזלר בסיכומיו טענות נוספות וחדשות בדבר החשבוניות וכרטסת הנהלת החשבונות של וובוקס (נספח ב' לתצהירה). כרטסת זו לא צורפה לכתב התביעה. עיקר הטענות הן שוובוקס לא הפיקה כרטסת מאופסת לשותפות כלקוח חדש, אלא המשיכה לנהל את החשבון בכרטסת הקיימת של רו"ח קרמזין ובדבר שינויים שביצעה וובוקס בחשבוניות שהוצאו בתחילה לרו"ח קרמזין ולאחר מכן הוחלפו לשמה של השותפות (פרייזלר קרמזין ושות').

42. לא מצאתי כי יש להפחית מסכום החוב סכומים כלשהם בגין טענותיו של רו"ח פרייזלר לעניין ניהול כרטסת הנהלת החשבונות של השותפות והוצאת החשבוניות הכפולות. כן לא מצאתי לקבל את טענתו כי אין הוא חב בתשלום החשבונית עבור שדרוג התוכנה (טענה שנזנחה גם בסיכומיו). עם זאת מצאתי לקבל הטענה כי יש להפחית מסכום התביעה את הסכום העולה על סכומן המצטבר של החשבוניות. סכום שאף תואם את "יתרת הפתיחה" בכרטסת הנהלת החשבונות עובר לחודש מרץ 2015. אנמק:

43. אשר לטענה כי נפלו פגמים בדרך בה ניהלה וובוקס את חשבונותיה ובדרך בה הנפיקה החשבוניות: טענות אלו, מעבר להיותן הרחבת חזית, גם אם יש בהן ממש (ואיני חורץ דעה בעניין זה) אינן משפיעות על ההכרעה בתיק זה. אין בהן לכפור בטענות וובוקס כי השירות מושא החשבוניות סופק על ידה מבלי ששולמה התמורה עבורו. יתכן שיש מקום לברר טענות אלו בהליך המתאים לכך, אך אין בהן כדי לפתור את רו"ח פרייזלר מלשלם עבור השירותים שצרך ושצרכה השותפות.

44. לעניין הטענה בדבר החשבונית עבור שדרוג התוכנה: הגם שטענה זו מזנחה אתיחס אליה בקצרה: משלא קיבלתי את טענת רו"ח פרייזלר כי רכש רק חלק מפעילותו של רו"ח קרמזין ממילא רכש הוא גם את הזכות לעשות שימוש בתוכנה ולא הוכח שזכות זו לא נרכשה; מהעדויות ומהראיות בתיק עולה כי התוכנה שירתה את לקוחות השותפות - הן לקוחות עבר של רו"ח קרמזין והן לקוחות חדשים (עמ' 90 לפרוטוקול, שורות 13-30 ו 2/ת) וכי התוכנה

משמשת את ר"ח פרייזלר עד היום (עמ' 101 לפרוטוקול, שורות 20-23). בנסיבות אלו ברי כי גם ר"ח פרייזלר נהנה משדרוג התוכנה; ועוד – כאמור, השותפות דרשה שוובוקס תשלם לה (ולא לרו"ח קרמזין ז"ל) עבור השימוש שעשתה בתוכנה וזו שילמה לה עבור שירות זה; בסיום ההתקשרות משרדו של ר"ח פרייזלר (ולא ר"ח קרמזין ז"ל) ביקש כי וובוקס תעביר את כל הנתונים שבתוכנה לספק החדש ולאחר מכן תמחק הנתונים – בנסיבות אלו הטענה שהתוכנה הייתה רק של ר"ח קרמזין לא יכולה להישמע. העובדה שלא ניתן היה להעבירה על שם השותפות ולכן היא נותרה על שמו של ר"ח קרמזין ז"ל אינה מעלה ואינה מורידה לעניין זה.

אשר לטענה כי גורם אחר ביצע את שדרוג התוכנה: טענה זו לא נטענה בכתב ההגנה, נזנחה בסיכומים ולא הוכחה. לא הוכח מי הגורם שביצע העבודה, הוא לא זומן לעדות ולא הובאה כל ראיה לכך שביצע את העבודה או כי שולמה לו תמורה עבור עבודה זו. כן לא הוכח שוובוקס לא ביצעה את העבודה וטענה זו אף לא נטענה בהתכתבות בין הצדדים או בכתב ההגנה. מנגד הוצגה הודעת דואר אלקטרוני מזמן אמת בדבר החיוב עבור השדרוג בחישוב של 60 שעות עבודה (נ/7).

45. מצאתי לקבל את טענת ר"ח פרייזלר כי יש להפחית הסך של 3,892 ש"ח מסכום התביעה, אותו יש להעמיד על סך של 48,681 ש"ח בלבד. כתב התביעה מתבסס על ארבע חשבוניות שסכומן המצטבר הינו 48,681 ש"ח. הגם שיתרת החוב בכרטסת הנהלת החשבונות מסתכמת בסך של 52,573 ש"ח התביעה אינה מבוססת על כרטסת הנהלת החשבונות והכרטסת אף לא צורפה לכתב התביעה.

46. מעיון בכרטסת הנהלת החשבונות ומהתכתבות הצדדים עובר להגשת כתב התביעה (ונספח 6 לתצהיר יניב) עולה, כי הפער בין סכום החוב על פי כרטסת הנהלת החשבונות לסכומן המצטבר של החשבוניות נובע מיתרת חוב קודמת של ר"ח קרמזין בסך של 3,892 ש"ח עבור שירותים שסיפקה וובוקס קודם להתקשרותה עם ר"ח פרייזלר והשותפות.

47. לאור כל האמור מצאתי לקבל התביעה כמעט במלואה ולחייב את ר"ח פרייזלר לשלם לוובוקס את סכום התביעה בהפחתת הסך של 3,892 ש"ח, ובסך הכל סך של 48,681 ש"ח.

48. הערה לסיום: בפסק דין זה לא נדרשתי להכריע בטענות ר"ח פרייזלר נגד ר"ח קרמזין ז"ל. יתכן שיש בטענות אלו ממש ויתכן שרו"ח פרייזלר הוטעה על ידי ר"ח קרמזין. זכותו של ר"ח פרייזלר לברר טענות אלו בהליך בו נקט נגד יורשיו של ר"ח קרמזין (בגדרו אף תבע מהיורשים שיפוי בגין הסכומים שנתבע לשלם בהליך זה) ואין בפסק דין זה כדי לגרוע מזכויותיו של ר"ח פרייזלר במישור היחסים שבינו לבין ר"ח קרמזין ז"ל.

סוף דבר:

49. נוכח כל האמור לעיל התביעה מתקבלת כמעט במלואה: הנתבע (רו"ח פרייזלר) ישלם לתובעת (וובוקס) סך של 48,681 ש"ח.
אשר להוצאות: בנסיבות העניין ולאור האמור לעיל, לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, לרבות הטענות בדבר הכשלים שהציג הנתבע בדרך בה ניהלה התובעת את חשבונותיה מולו ולאור פטירתו של רו"ח קרמזין ומשלא ניתן היה לשמוע עדותו, מצאתי לחייב הנתבע לשלם לתובעת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד על הצד הנמוך. לפיכך ישלם הנתבע לתובעת הוצאות משפט בסך של 1,315 ש"ח ושכר טרחת עו"ד בסך של 8,000 ש"ח.
הסכומים האמורים ישולמו בתוך 30 ימים, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשע"ט, 25 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.

אודי הקר 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)